

■ „Nou mouten ie ais heuren, mevraauw!” Doar is Miene 's mörns vroug al mit t alderleste nijs. Nait aan deure mit kraande, mor aan tillefoon. „Wat mie overkomen is: k heb van Trudoa Helweg n nje olle fietse kregen!” k Wos t wel. k Haar der aiglieks ook op hoopt, dou ik lest in kraande vertelde, dat Miene heur bestel-kroder stolen was. Traauwe leesders loaten zok nait kennen, docht ik.

Nait, dat ze votdoalek aalmoal n fleske Evi kopen zollen en aan t riemen sloagen om veur Miene n nje fietse te winnen. Doar het menne-gain ook zo mor gain slag. t Was boetendes aflopen weke veuls te waarm om joe overriemkes in t swait te prakkezaaiern. En ie mouten din nog aaltied t gelok hebben, dat je ain van de 120 pries-winsters oet t haile laand binnen.

Ik heur nou t haile verhoal van Miene. Over Trudoa, ie waiten wel: dij al vaar doamessport-fietsen mit vijf versnellens en nog veul meer verdaind het mit slagzinnen en zo. Dat is veur heur gewoon lopieswaark worden. Ze prat alder-deegs, as je heur tegenkomen, al in woorden, dij riemen. Zo gek kin dat worden.

Allinneg: ze stuurt nait meer op heur aigen adres in. Leste haalf joar dee ze t op noamen van heur femelie. Meschain hejje din nõg meer kans om wat te winnen, mainde ze. Zo kon t gebeuren, dat heur dove ome Siebo in maai „een postpakket met aangegeven waarde” van t PTT-ketoor hoalen mos. Braivebesteller haar 's mörns aan zien kösthoes aanbeld, niks heurd en n braifke in buzze doen. „Heden werd het hieronder aangekruiste poststuk uit ... (nait goud te lezen) tevergeefs bij u aangeboden”.

„De geadresseerde” kon de verrazzen wel dij-zulfde nommedag, mor pas noa drij uur bie t

Eem bieproaten mit Miene

hoofdketoor kriegten. Zo ston der bie. Ome Siebo wuir op slag stommenijsgiereg, mor ook zene-wachteg. Dat laange stoan in n riego... Doar kreeg e aaltied zinkens in de knijen van. Doarvandoan, dat e zien hoes-mevraauw vruig hin te gaan. Ophoalen loaten deur „een volwassen huisgenote” mog ja, zo haar e lezen.

Mor ja, t lutje steerntje doar achter drokt en de klaaine letters onderaan wazzen ome Siebo ontgoan. „Als zodanig (een volwassen huisgenote) worden niet beschouwd dienstpersoneel, een (mede)pension- of hotelgast, gastheer, hospita of hotelhouder, bij wie geadresseerde verblijft”. Loketbedainde huil zok stoef aan dij klaaine letters van de wet. Zo mor n löslopende hospita was hom nait mans genoeg. En geliek haar dij jong. 'Klaas Kostverloren' ston der op zien naam-ploetje achter t glas. Onthol de naam. Dij zel t nog wied brengen achter t loket.

Dou mos ome Siebo der zulm heer. Wat n tous-tand! t Begunde mit aal mor zuiken noar zien 65-plus-koarte, waar ze aan zain-mozzen, dat hai t was. Onderwegens huil e zien haand stief in de buutse bie dat ding. Din huifde hai zok nait aal mor õf te vroagen: „Waar heb ik hom nõu weer loaten?” Dat n mins ook zo stommelachteg worden kin...

Mos e toch nog n hail zet wachten veur de rode strebe in t postketoor. Mor dou bravebesteller Zoerman hom touwalleg in dij laange riego zag stoan te swaiten, kreeg ol man votdoalek zien pakket toulangd. Pepieren zain? Nait neudeg. „Wie kinnen nander ja wel”, laagde Zoerman. Zokswat kin gelokkeg nog in n dörp.

Dat der n dikke teddybere (winkelweerde zeker zesteg gulden) as pries in zat, kon ome Siebo nait verdrainen. Al het e zok wel weken laank õfvroagd, waar e zokswat aan verdaind haar. Stom touwalleg, dat e t aan de wait kwam. Hai dee de bere kedo, dou ain van de klaainkinder van Trudoa joareg was. t Wicht was der nog eefkes vergeld om ook. Lutje jong was mit ome's bere veul wiesder as mit heur touzeggen, dat ze n schiere sportfietse veur hom op zolder kloar stoan haar...

Hai, dat was n hail verhoal van Miene. Mor ja, ik leerde zo weer n poar dörpsgenoten beter kennen. En zai ook. „Dij Trudoa!” zee ze. Nog aaltied riddersloagen, dat dij der veur zörgd haar, dat der n nje olle kroder op batterij kwam. Trudoa was vot noar fietsewinkel van Jokkob Landman toustapt en haar aine van de vaar sportmedellen bie heur op zolder inruilen doen. Mien klaainkinder kinnen nog wel eem wachten, mainde ze.

Ik mos zeggen: dat vaalt mie nait õf. Miene haar t ook nait van Trudoa docht, gaf ze eerlieks tou. „k Heb veurege weke ook nog wel zegd, dat ze nooit wat votgeft. En din zowat! Om t weer n beetje goud te moaken, mevraauw: zollen ie joen Evi-riemke veur mie wel op Trudoa's naam in sturen willen? Kin ze weer n nje fietse winnen!”

Dat gaat gloeiend deur, Miene. „Vertel mie heur adres mor eem”. Dizze wodt din veur Trudoa van ome Siebo: Met Evi Super Vitrage Wit weet je, dat er altijd prijs in zit. Het vuil vliegt weg, als op bestelling. Net een fiets in de vijfde versnelling! Leuf mor, dat der dommee weer aanbeld wordt bie Trudoa veur „een postpakket met aangegeven waarde”.